

AMARIES BEGIN

Gerinkel klinkt als het stamhoofd binnen komt lopen.

‘Lieve Mandoora, het kindje komt eraan,’ zegt het stamhoofd.

‘Maar ik kan het niet,’ zegt Mandoora bang.

‘Ik weet dat je bang bent, maar ik ben er voor je. Ik zorg dat je niks overkomt,’ zegt het stamhoofd kalm.

‘Dank u,’ zegt Mandoora met een bange blik in haar ogen.

Ze lopen richting een kristallen grot. Mandoora hoort een geluid en schrikt.

‘Wa ... wat ... wat is dat voor geluid?’ vraagt ze.

‘Rustig maar, Mandoora. Het zijn de Ekraas maar,’ zegt het stamhoofd.

‘Goede nacht, vader ...’ begint Jackery, maar hij wordt al snel onderbroken door het stamhoofd.

‘Zie je niet dat we op weg zijn naar de kristallen grot?’ zegt het stamhoofd geïrriteerd.

‘Ja, het spijt mij, vader. Veel succes, Mandoora,’ zegt Jackery zacht met een klein knikje erachteraan.

De Ekraas rijden weer weg.

‘Au!’ schreeuwt Mandoora plotseling met haar hand op haar buik. Het stamhoofd tilt haar op en rent naar de grot.

Als ze zijn aangekomen bij de kristallen grot hoort Mandoora zacht gefluister in het Elfs.

Ze hoort: 'Warna plyr infnr tkonf.'

'Kom op, volhouden. Wat hoor je Mandoora?' vraagt hij.

'Het klinkt als een route ...' zegt Mandoora.

'Wijs de weg, Mandoora,' zegt het stamhoofd.

Mandoora wijst een kant op.

'Wacht! Oké, pas op. Je bent zwak op dit moment,' zegt het stamhoofd.

'Deze kant op, ik weet het zeker,' zegt Mandoora terwijl ze nogmaals dezelfde kant op wijst.

Na een tijdje lopen komen ze bij een splitsing aan. Het stamhoofd spreekt een spreuk uit, en terwijl hij dat doet gloeien zijn ogen in een felle kleur. Ook komt er een

spoor op de grond te liggen. Ze volgen het spoor en komen uit in een grote lege ruimte met een groot magisch meer. Het stamhoofd legt Mandoora neer op een grote steen en gaat bij haar zitten, dan verschijnt er een grote watergolf uit het meer die even gloeit. Terwijl Mandoora met haar ogen knippert door het felle licht heeft ze niet door dat Miriel al voor haar staat.

‘Orgt minak onwq plhst,’ zegt Miriel, kijkend naar Mandoora.

‘Pdgtdf welsta qiuk,’ zegt het stamhoofd.

Miriel tilt Mandoora op en legt haar op een heel groot paars blad.

‘Stop, wat gaat ze doen?’ vraagt Mandoora bang.

‘Ze gaat je helpen,’ zegt het stamhoofd.

Dan duwt Miriel het blad verder op het water. Hoe verder het blad het water op gaat, hoe meer het blad zich sluit en hoe banger Mandoora wordt. Dan is er een korte felle flits in de grot en daardoor maken alle kristallen geluid. Dan vaart het blad terug en gaat het steeds meer open. Langzaam ziet het stamhoofd Mandoora en haar kindje liggen. Door de magie van Miriel is Mandoora niet meer zwak en staat op.

‘Dank je,’ zegt Mandoora in het Elfs.

Miriel loopt naar het water en er komt weer een watergolf, binnen een seconde is Miriel weg.

Het stamhoofd en Mandoora, met haar kindje in haar handen, lopen terug naar het dorp. Iedereen uit het dorp staat in een rij om Mandoora en haar kindje op te